

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **H. V. L.,**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem
sídlem Vrázova 1324/40, 703 00 Ostrava - Vítkovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2022, č. j. OAM-632/ZA-
ZA11-HA10-2021, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou ze dne 22. 6. 2022 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Podle žalobce byly splněny důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 zákona o azylu. Připomněl, že si ve Vietnamu půjčil od bank i soukromých osob značné Shodu s prvopisem potvrzuje I. Ch.

částky, dohromady po přepočtu cca ve výši 1 milion korun. Za nevrácení takové částky může být ve Vietnamu udělen i trest odnětí svobody. Má obavy, že by mohl být takovým trestem potrestán, a to i přes to, že v ČR mu za tyto dluhy žádný trest nehrozí. Nadto výkon trestu ve vietnamských věznicích je nesrovnatelně horší z důvodů hygienických podmínek a chování dozorců ve Vietnamu. Umístěním žalobce ve vězení ve Vietnamu by žalobci hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu.

3. V ČR žije žalobce s družkou ve společné domácnosti a tvoří tak rodinu. I když bylo rozhodnutí vydáno podle zákona o azylu, není možné, aby bylo vydáno v rozporu s § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Žalovaný měl zohlednit při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí všechny příslušné skutečnosti.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce je legalizace jeho pobytu na území České republiky, neboť pobýval na území České republiky nelegálně. Návrat do země původu žalobce odmítá kvůli dluhům u svých věřitelů, které není schopen splácet. Ekonomické potíže žalobce nečiní z žalobce uprchlíka ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951. Pokud se týče obav z třetích osob, žalobce ani neuvedl, že by měl před odjezdem z Vietnamu jakékoli problémy s věřiteli; vyjádřil pouze obavu z možných problémů ze strany věřitelů, pokud se vrátí do Vietnamu a nebude mít peníze k úhradě dluhu. Z informací o zemi původu vyplývá, že ve Vietnamu existují možnosti, které může žalobce při ochraně svých práv využít. Posouzení žalobcova případu je dle žalovaného v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, která poskytuje dostatečné odpovědi na všechny žalobní námitky. Žalovaný se dále odkázal na dle jeho názoru zcela dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 23. 8. 2021 požádal žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Při poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že je svobodný a o mezinárodní ochranu žádá, neboť má ve Vietnamu nesplacený dluh a nemá peníze na jeho vyrovnání, jiné důvody žádosti nemá. To také zopakoval v rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kde dále doplnil, že zde chce zůstat, pracuje jako kuchař, chce si zde vydělat na úhradu dluhu.
6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu ze dne 22. 4. 2021, dále přehled údajů o zemi ze dne 9. 4. 2021 a dále Informace MZV ČR z 1. 3. 2022 k legálním půjčkám a nezákonnému půjčování peněz ve Vietnamu.
7. Dne 6. 4. 2022 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce se však k seznámení s podklady rozhodnutí nedostavil.
8. Následně dne 20. 5. 2022 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha legalizovat si pobyt v ČR. Návrat do země odmítá kvůli finančním problémům, které tam má. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, když žalobce neuvedl žádné konkrétní relevantní informace mimo svého tvrzeného důvodu k opuštění vlasti. Tvrzené obavy ze stran věřitele kvůli svým dluhům nelze vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Stejně tak nelze vyhodnotit jako pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Tvrzeným důvodem Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

žádosti o mezinárodní ochranu je snaha o výdělek a legalizaci pobytu. Žalovaný neshledal ani důvod k udělení doplňkové ochrany.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75

odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu vyplývá zcela jednoznačně, že žalobce se nikdy na státní orgány ve Vietnamu neobrátil, ačkoli nevystaly žádné okolnosti (nebyly ani nikým tvrzeny), že by mu v tomto cokoli bránilo. Zprávy o politické a bezpečnostní situaci ve Vietnamu považuje krajský soud za zcela dostačující a podložené. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se situací v zemi původu žalobce při zohlednění žalobcem v průběhu řízení uvedených skutečností.
11. Krajský soud si v této souvislosti dovoluje připomenout judikaturu Nejvyššího správního soudu v otázce pronásledování soukromými osobami. Například v rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 – 48 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, který formuloval v právní větě, že *„Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vybrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999, o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny.“* V právní větě rozsudku ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005 – 54, pak Nejvyšší správní soud uzavřel, že *„Obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu. Nebyla-li žádost o azyl podána bezprostředně po příjezdu na území České republiky, ale až poté, co stěžovateli nebyl pro pozdní podání žádosti prodloužen pobyt, na území České republiky pobýval nelegálně a hrozilo mu správní vyhoštění, svědčí to o její účelovosti.“* V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2015, č. j. 4 Azs 63/2005-55 tento uzavřel, že *„Důvodem pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu (§ 12 zákona č. 325/1999, o azylu) není, odešel-li žadatel ze země původu pro obavy ze msty soukromé osoby (věřitele, jemuž nesplatil dluh), nadto za situace, kdy vybrožování ani neoznámil policii a o azyl požádal v České republice teprve poté, kdy mu zde bylo uděleno správní vyhoštění.“*
12. Optikou uvedené judikatury lze souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. Lze také přisvědčit žalovanému, pokud jako okolnost v neprospěch žalobce zohlednil, že o mezinárodní ochranu požádal až v návaznosti na Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

uložení výjezdního příkazu žalobce poté, co bylo zjištěno, že je v ČR již nelegálně. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné. Pro krajský soud není rovněž relevantní skutečnost, že žalobce odešel ze země původu pro své dluhy, které ve své zemi v době opuštění měl.

13. K námitce neaplikace § 174a zákona o pobytu cizinců krajský soud uvádí, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany se postupuje podle zákona o azylu a aplikace citovaného ustanovení je vyloučena; jak vyplývá z dikce cit. ustanovení, postupuje se podle něj při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců. Veškeré žalobcovy úvahy tak jsou v přímém rozporu s právní úpravou.

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. ledna 2023

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce